

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm S. Hippolyti Militis, quo coronatus est Anno saluatoris 261.
Valeria: & Gal: Imp: 7. Ex ijs quæ extant apud V. P. L. Surium in vita S.
Laurentij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

dilata, humili confessor voce precabatur, vt es-
sent viribus fortiores, & annos virtute trans-
cenderent, vt xtatis infirmitatem suppleret sæ-
ua crudelitas; & se velocitas amaritudine mor-
tis absolueret. Sed illi non contenti sola feri-
tate tortoris, sic magistri sui vulneribus illude-
bant; Tu armasti manus nostras, & ferrum hoc,
quod gerimus, tu donasti. Durores reddimus,
quam sensimus, plagas, & in te distictionem,
accepta libertate, punimus. Tandem pius Deus
Martyris sui tormenta miseratus, mortis vin-
cula dissoluit, & per venas totius corporis san-
guis effusus, piam animam Creatori suo red-
dedit.

MARTYRIV M S. HIPPOLYT I MILI- *Vide 2. Tom.*

tis, quo coronatus est Anno saluatoris 261. Vale- Annal. C. Ba-
ria: & Gal: Imp: 7. Ex ijs que extant apud V. P. ron. & Not.
L. Surium in vita S. Laurentij. in martyr.
Roman.

13. Aug.

HIPPOLITVS cum sacratissimū S. Lau-
rentij corpus, eximia cum pietate, mul-
tifisque lachrymis ac gemitibus, adiuuā-
te Iustino Presbytero sepulturæ mandasset, *Olim in Ec-*
domum suam reuersus, allata secum altaris *clesia vrgēte* persecutio-
mysteria seruis & ancillis cōmunicauit; cum- *non tantum*
que strata iam mensa accumbere vellet, subito *Clericis, sed*
militum insidijs oppressus, vincitusque catenis *& Laicis cō-*
ad Imperatorem ductus est. Qui à Tyranno ili- *cessum fuit*
cō veste, quæ Christianam religionem profite- *Eucharistiā*
batur, expoliatus, dijs sacrificare iussus est. At *domii defer-*
Hippolytus constans deorum contemptor, E- *re. Vide de*
go, inquit, Christianus sum: nec dijs sacrifico. *eo Annales*
Eo reipenso frequenter repetito vehementer *cos Baronij*
irritatus Tyrannus, primò os eius lapidibus *tomo primo.*

Ff 3

contun-

contūdi, deindē extensum fustibus cædi, ac habitu militari indui mandauit, dicens, Memor esto dignitatis tuæ, & fruere militia pristina: vt viuas. Cui martyr; Militia mea hæc est, vt constanter me militem Christianū declarem. Tunc Valerianus omisso Martyre, domum eius contendit, vt omnes eius facultates absumeret. Inuenit verò in domo eius familiam Christianæ precationi intentam, & in ea Hippolyti ipsius Nutricem, Concordiam nomine; quam furore præcipiti plumbatis cædi voluit, donec spiritum exhalaret. Indè nihil ab insito furore remittens, Hippolytum cum promis- cui sexūs familia, decem & nouē, extra muros portæ Tyburtinæ educi præcepit. Et illi quidem capitibus cæsi præclaram martyrij palmā consecuti sunt. Hippolytus verò pedibus ad colla indomitorum equorū ligatus, perq; carduos & tribulos raptatus, glorioſo fine ad Dominum migravit. Corpora eorum in campo iuxta Nympham relicta, ad latus agri Verani, à Iustino presbytero nocte eadem, ibidē sepulta sunt.

Porrò corpus beatæ Concordiæ Iustinus nullo modo inueniri quibat; quæ res incredibilem animo eius dolorē inurebat, conabaturq; afflilia lachrymarum & precū vi, à Domino, & istum reliquiarum thesaurū obtinere; neq; fuit optato frustrat⁹ desiderio. Tertio enim decimo die à beati Hippolyti palſione, Porphyrius miles ad Irenæū venit, ea ſpe incitatus, vt auro, argento, & gemmis, quæ in vestibus beatæ Martiris recōdita existimabat, potiretur. Nunciabat is corpus Concordiæ in cloacam præcipitatum esse

*Concordie
martyrum.*

*Familia
Hippolyti
gladio cædi
sus.*

esse multisque obtestationibus avaritiae cupiditate occæcatus Irenæum rogabat, ut corpus inquireret, & thesauros secum participaret. Erat enim Irenæus homo abiecta conditionis, & qui vili eiusmodi ministerio vicitabat: sed insigniter probus, & occulte Christianæ religioni ac pietati vehementer deditus. Is igitur, spectante Porphyrio, noctu magno cum labore corpus Martyris è cloaca eruit, mundum addèo & immaculatum, ut haud mediocrem admirationem eis adferret. Cumque Porphyrius auri gemmarumque valde cupidus, vestes excuteret, & singula loca indagaret, nec tamè quidquam reperiret, riger admodum animi abiit, & extractum è cloaca per Irenæum Martyris corpus nunciauit. Porro Irenæus, accito ad se Abūdio viro cumprius Christiano, corpus beate Martiris ad Iustinum detulit, qui fusis pre gaudio lachrymis apud Hippolytum ceterosq; honorificè sepeliniuit.

Altera verò die, Valerianus comprehensos Irenæum & Abundium, viuos in cloacam demergi insit septimo Kal. Septembbris. Eorum *Irenæi & A-*
corpora Iustinus presbyter indè extracta se- bundij mar-
pulturæ mandauit, iuxta corpus beati Laureti tyrium.
in agro Verano, 27. die à passione sanctorum su-
pradicari. Podè tempore, Valerianus in amphi-
theatro funestas martyrū cædes exhiberi iussit,
multorumque animos terrore compleuit. Quo
tempore Tryphonie
Decij quondā vxor, occul-
ta S. Spiritus gratia impulsa, & lumine veritatis
mirabiliter illustrata, ad Iustinū cum Cyrilla
filiis abiit, ab eoq; cælesti lauacro sanctissimè
martyr. R-
lustrati, septimo post die inter verba orationis man-
beatum

Irenæus infe-
gnis Chri-
stianus.

S. Concordia
corpus inue-
nitur ab Ire-
næo.

beatum Deo spiritum tradidit; cuius corpus Iustinus presbyter in crypta iuxta S. Hippolytum sepeliuit.

Porrò milites sex & quadraginta, exemplo Tryphoniae & Cyrillae permoti, ad beatum Iustini cum uxoribus & liberis venerunt, prostratique ad eius pedes, nomina sua Christo dêre; quos deinde Dionysius, qui Sixto Pontifici substitutus & à Maximo Ostiensi episcopo consecratus fuerat, baptismate lustrauit. His auditis; Claudius princeps, Cyrillam Decij filiam & milites comprehendti, & ultimo affici supplicio præcepit. Et quidem Cyrilla capite plexa gloriose certamine occubuit: corpusque à beato Iustino iuxta matrem sepultū fuit. Milites verò ab exercitu extra muros portæ Salariæ in ciuitatem Figlinam ducti, eodem fine cū alijs ceturum & viginti martyrij coronam adepti sunt; inter quos fuere quatuor milites Christi, excelsa animo & magna virtute prædicti, Theodosius, Lucius, Marcus & Petrus; qui ut viderunt armatos ad se venire milites, alacritate incredibili obuiam illis processere, ut cæteris nonnihil trepidantibus pro Christo moriendi animum adderent.

Tiburtij certamen habet Lector tomo i. in vita S. Sebastiani.

Vide 7.
Tom. Annal.
& Not. in
Martyr. Ro-
man. C. Ba-
ron.

VITA S. RADEGUNDIS REGINÆ;
ex ea quæ est per Fortunatum episcopum, & Bā-
domiam monialem. Migravit è corpore anno
Dominij 590. qui fuit Childeberti Regis Fran-
corum 12.

B E A T I S .